

Karel IV. - zranění

Vlček si při zkoumání Karlových ostatků všiml nejen pošramocené krční páteře po vyhojeném poranění, ale také zvláštního tvaru a postavení kloubních výběžků dolní čelisti. Byla totiž také postižena úrazem.

Prokázala se přímá spojitost mezi úrazem deformovanou krční páteří a čtyřnásobnou zlomeninou dolní čelisti. Musel to být velmi těžký úder, když vyvolal tak komplikované poranění - šlo buď o klasický úder na střed brady či o náraz brady při pádu na tvrdou podložku. Přitom došlo k násilnému zvrácení hlavy, které způsobilo poranění krčního úseku páteře a mohlo vést i k poškození míchy, které vyvolalo kvadruplegii (obrna všech čtyř končetin) a zároveň došlo k odlomení brady v rozsahu předních šesti zubů a také k odlomení kloubních hlavic. Karel ke svému zranění pravděpodobně přišel na turnaji. Ať to bylo kdekoli, měl štěstí, protože se dostal do rukou zdatného chirurga a i tak je štěstí, že vůbec přežil.

Docent Ramba popisuje podle obdobných případů rychle se rozvíjející otoky a krevní výrony jazyka, spodiny ústní, podčelistních krajin a samotného krku, které mohly způsobit úplný uzávěr dýchacích i polykacích cest, na čemž se mohla podílet i poraněná krční páteř. Zraněný nemohl pohybovat hlavou ani končetinami. Bylo nutné zastavit krvácení a usadit zaraženou bradu na původní místo. Zlomenina byla zpevněna zlatým či stříbrným drátkem nebo navoskovaným pleteným hedvábným vláknem provlečeným mezi jednotlivými zuby dolní čelisti. Po ošetření potřhané sliznice, okostice a nejspíše i kůže a po srovnání skusu se dlaha zpevnila a dotáhla. Vzhledem k výbornému kostnímu zhojení musela být celá čelist znehybněna nejméně na dobu šesti až osmi týdnů.

Ve svých třiceti čtyřech letech byl shrbený muž s kulatými zády a hlavou nakloněnou do levé strany. Když se chtěl ohlédnout, musel se otáčet celým trupem. Mimoto měl z nějakého jiného dobrodružství sečné poranění na obličeji - rána začínala u levého obočí, přetínala šikmo kořen nosu a končila pod pravým okem.

Profesor Emanuel Vlček

1. března 1925 - 24. října 2006 Praha, byl český paleoantropolog, lékař a profesor Anatomického ústavu 1. LF UK

Po absolvování gymnázia vystudoval v letech 1945-1951 zároveň lékařskou a přírodovědeckou fakultu, obor antropologie Univerzity Karlovy v Praze. Během studií pracoval v Ústavu soudního lékařství jako demonstrátor a pomocná vědecká síla. V letech 1951-1957 pracoval ve Státním archeologickém ústavu v Nitře, poté do roku 1967 v Archeologickém ústavu v Praze. Od roku 1967 byla jeho vědecká kariéra spojena s Národním muzeem v Praze, kde v roce 1967 založil antropologické oddělení. V letech 1952-1974 přednášel antropologii na Univerzitě J. A. Komenského v Bratislavě a paleontologii člověka v Paleontologickém ústavu Přírodovědecké fakulty UK v Praze.

Soustředil se zejména na paleoantropologii v evropském teritoriu.

Od roku 1955 se prof. Vlček začal zabývat i kosterními pozůstatky našich panovníků a dalších významných historických osob. Jeho antropologicko-lékařské výzkumy prokázaly tělesné vlastnosti, genetickou příbuznost, přibližný věk v okamžiku skonu, prodělané nemoci a zdravotní stav. V některých případech Vlček i vyvrátil hypotézu o vlastníkově pozůstatku.